

C/2025/4184

4.8.2025

Beroep ingesteld op 18 juni 2025 – Pro.Loca.Tur. / Raad

(Zaak T-393/25)

(C/2025/4184)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Associazione proprietari alloggi dati in locazione turistica (Pro.Loca.Tur.) (Milaan, Italië)
(vertegenwoordigers: A. de Moncuit de Boiscuillé en C. Worms, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- artikel 3, lid 1, van richtlijn (EU) 2025/516 van de Raad van 11 maart 2025 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG wat betreft de btw-regels voor het digitale tijdperk nietig te verklaren voor zover daarbij een artikel 28 bis, lid 1, wordt ingevoegd in richtlijn 2006/112/EG;
- artikel 3, lid 3, onder a), van richtlijn (EU) 2025/516 van de Raad van 11 maart 2025 tot wijziging van richtlijn 2006/112/EG wat betreft de btw-regels voor het digitale tijdperk nietig te verklaren voor zover daarbij artikel 135, lid 2, van richtlijn 2006/112/EG wordt gewijzigd doordat na de eerste alinea een alinea wordt ingevoegd waarin diensten bestaande in de kortetermijnverhuur van accommodatie worden geacht een vergelijkbare functie te hebben als het hotelbedrijf;
- artikel 1, lid 8, van uitvoeringsverordening (EU) 2025/518 van 11 maart 2025 tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 nietig te verklaren voor zover artikel 30 van uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 daarbij wordt gewijzigd door de invoeging van een tweede alinea (hierna: “bestreden bepalingen”);
- de Raad van de Europese Unie te verwijzen in zijn eigen kosten en in die van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Eerste middel: kennelijke beoordelingsfout aangezien de bestreden bepalingen zijn gebaseerd op een aantal onjuiste aannames, in het bijzonder dat kortetermijnverhuur van accommodatie en hotels rechtstreeks met elkaar concurreren en dat er een “vervalsing van mededinging” is tussen die twee, alsook op onbetrouwbare gegevens en ongegronde beweringen.
2. Tweede middel: schending van het evenredigheidsbeginsel aangezien de bestreden bepalingen voorzien in onevenredige maatregelen, terwijl er minder belastende maatregelen bestaan om dezelfde doelstellingen te bereiken. De gelijkgestelde dienstverrichter-regeling zal de sector van de kortetermijnverhuur van accommodatie benadelen.
3. Derde middel: schending van de beginselen van fiscale neutraliteit en van gelijke behandeling aangezien de bestreden bepalingen leiden tot een ongelijke btw-behandeling tussen vergelijkbare en niet-vergelijkbare diensten, en maken een onderscheid tussen verkoopkanalen en marktdeelnemers.
4. Vierde middel: schending van de beginselen van rechtszekerheid en van behoorlijk bestuur aangezien de bestreden bepalingen geen duidelijkheid verschaffen over een aantal vragen inzake de concrete toepassing van die bepalingen, en zullen leiden tot een uiteenlopende uitvoering in de lidstaten.
5. Vijfde middel: schending van de fiscale autonomie van de lidstaten en van het subsidiariteitsbeginsel aangezien de bestreden bepalingen een geharmoniseerd btw-stelsel instellen op gebieden die beter worden geregeld op nationaal niveau, zonder dat wordt aangetoond dat optreden op het niveau van de Unie noodzakelijk is.

6. Zesde middel: schending van de vrijheid van ondernemerschap en van het recht op eigendom aangezien bij de bestreden bepalingen regelgevings- en financiële lasten worden opgelegd die de economische levensvatbaarheid van kleine spelers in gevaar brengen, hetgeen in strijd is met de artikelen 16 en 17 van het Handvest.
7. Zevende middel: de Raad heeft de uitvoeringsbevoegdheden die hem op grond van artikel 291, lid 2, VWEU zijn toegekend bij artikel 397 van richtlijn 2006/112/EG overschreden door een definitie van “faciliteringsdienst” in te voegen in uitvoeringsverordening 282/2011 in plaats van in richtlijn 2006/112/EG.
